

TIESAS SPRIEDUMS (otr? pal?ta)

2015. gada 2. septembr? (*)

L?gums sniegt prejudici?lu nol?mumu – Nodok?u ties?bu akti – Br?v?ba veikta uz??m?jdarb?bu – Direkt?va 90/435/EEK – 4. panta 2. punkts – Dividenžu p?rrobežu izmaksa – Uz??mumu ien?kuma nodoklis – Grupu aplikšana ar nodok?iem (Francijas “int?gration fiscale” [vienota aplikšana ar nodok?iem]) – Atbr?vojums no nodok?a attiec?b? uz dividend?m, ko izmaks? grupai, kas tiek vienoti aplikta ar nodok?iem, pieder?gi meitasuz??mumi – Nosac?jums par rezidenci – Dividendes, ko izmaks? meitasuz??mumi nerezidenti – Neatskait?mi izdevumi un izmaksas saist?b? ar dal?bu kapit?l?

Lieta C?386/14

par l?gumu sniegt prejudici?lu nol?mumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Cour administrative d'appel de Versailles* (Francija) iesniedza ar l?mumu, kas pie?emts 2014. gada 29. j?lij? un kas Ties? re?istr?ts 2014. gada 13. august?, tiesved?b?

Groupe Steria SCA

pret

Minist?re des Finances et des Comptes publics.

TIESA (otr? pal?ta)

š?d? sast?v?: pal?tas priekšs?d?t?ja R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*], priekšs?d?t?ja vietnieks K. L?nartss [*K. Lenaerts*] (referents), tiesneši Ž. K. Bonišo [*J. C. Bonichot*], A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*] un K. Likurgs [*C. Lycourgos*],

?ener?ladvok?te J. Kokote [*J. Kokott*],

sekret?rs V. Tur? [*V. Tourrès*], administrators,

?emot v?r? rakstveida procesu un 2015. gada 13. maija tiesas s?di,

?emot v?r? apsv?rumus, ko sniedza:

- *Groupe Steria SCA* v?rd? – *R. Schneider*, advok?ts,
- Francijas vald?bas v?rd? – *J. S. Pilczer* un *D. Colas*, p?rst?vji,
- V?cijas vald?bas v?rd? – *T. Henze*, *J. Möller* un *K. Petersen*, p?rst?vji,
- N?derlandes vald?bas v?rd? – *M. de Ree* un *M. Bulterman*, p?rst?ves,
- Apvienot?s Karalistes vald?bas v?rd? – *J. Kraehling*, p?rst?ve, kurai pal?dz *S. Ford*, *barrister*,
- Eiropas Komisijas v?rd? – *J. F. Brakeland* un *W. Roels*, p?rst?vji,

noklausījusiēs ģenerālvokātes secinājumus 2015. gada 11. jūnija tiesas sēdē,
pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Līgums sniegt prejudiciālu nolikumu ir par LESD 49. panta interpretāciju.

2 Šis līgums ir iesniegts tiesvedībā, kurā *Groupe Steria SCA* vēršas pret *Ministère des Finances et des Comptes publics* [Finanšu un budžeta ministrija] par pārdziņš minētās atteikumu atmaksēt šai sabiedrībai daļu no uzņēmumu ienākuma nodokļa un ar šo nodokli saistītos papildmaksājumus, ko tā ir samaksājusi saistībā ar 2005.–2008. pārskata gadu un kas atbilst nodoklim, ko iekasē par izdevumu un izmaksu proporciju, kura ir tikusi atkārtoti iekāuta tās peļņņ saistībā ar dividendēm, kas ir tikušas saņemtas no citās Eiropas Savienības dalībvalstīs, nevis Francijā reģistrētiem meitasuzņēmumiem.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

3 Padomes 1990. gada 23. jūlija Direktīvas 90/435/EEK par kopēju nodokļu sistēmu, ko piemēro mēsuzņēmumiem un meitasuzņēmumiem, kas atrodas dažādās dalībvalstīs (OV L 255, 6. lpp.), kurā grozījumi ir izdarīti ar Padomes 2003. gada 22. decembra Direktīvu 2003/123/EK (OV L 7, 41. lpp.) un kura bija spēkā laikposmā, uz ko attiecas pamatlīeta, 4. punkts ir noteikts:

“1. Ja mēsuzņēmums vai tā pastāvīgais uzņēmums, pamatojoties uz mēsuzņēmuma apvienību ar savu meitasuzņēmumu, saņem sadalīto peļņu, mēsuzņēmuma valsts un pastāvīgā uzņēmuma valsts, izņemot gadījumu, ja meitasuzņēmums ir likvidēts:

– atturas šādai peļņai uzlikt nodokļus, vai

– uzliek tādai peļņai nodokļus, ataujot mēsuzņēmumam un pastāvīgajam uzņēmumam atskaitīt no maksājams nodokļa summas to uzņēmuma peļņas nodokļa daļu, kas saistīta ar tādā peļņā un ko samaksājis meitasuzņēmums un zemākā līmeņa meitasuzņēmumi, [...] līdz atbilstošā maksājams nodokļa summas robežai.

[..]

2. Katrā dalībvalstī tomēr saglabā izvāles tiesības paredzēt, ka no mēsuzņēmuma peļņas, kam uzliek nodokli, nevar atskaitīt maksājumus, kas attiecas uz kapitāla daļu un zaudējumiem, ko rada meitasuzņēmuma peļņas sadalīšana. Ja vadības izmaksas, kas attiecas uz kapitāla daļu, šādā gadījumā ir noteiktas kā izmaksas ar parastu likmi, stabili noteiktā summa nevar pārsniegt 5 % no meitasuzņēmuma sadalītās peļņas.”

4 Ar Padomes 2011. gada 30. novembra Direktīvas 2011/96/ES par kopējo sistēmu nodokļu uzlikšanai, ko piemēro mēsuzņēmumiem un meitasuzņēmumiem, kuri atrodas dažādās dalībvalstīs (OV L 345, 8. lpp.), 9. pantu Direktīva 90/435 ir tikusi atcelta.

Francijas tiesības

5 Saskaņā ar *Code général des impôts* [Vispārīgā nodokļu kodeksa] (turpmāk tekstā – “VNK”) 145. panta 1. punktu mēsuzņēmumu nodokļu sistēmā ir tostarp piemērojama

sabiedrība, kuras tiek apliktas ar sabiedrību ienākuma nodokli atbilstoši parastai likmei un kurām pieder vismaz 5 % no sabiedrības – emitentes kapitāla daļām.

6 Attiecībā uz ienākumiem no daļības VNK 216. pantā ir noteikts:

“1. Tāros ienākumus no daļības, kas dod tiesības piemērot mētesuzņēmumu nodokļu sistēmu, kas ir minēti 145. pantā un kuru pārskata gadā ir guvis mētesuzņēmums, var atskaitīt no šīs mētesuzņēmuma kopējās tēršas peļņas pēc tam, kad no tiem ir atskaitīta atbilstošā izdevumu un izmaksu proporcija.

Pirmajā daļā minētā izdevumu un izmaksu proporcija ir noteikta vienoti 5 % apmērā no kopējiem ienākumiem no daļības, ieskaitot nodokļa atlaidi. Tomēr šī proporcija katrā taksācijas laikposmā nedrīkst pārsniegt kopējo visa veida izdevumu un izmaksu summu, ko sabiedrība – daļībniece ir uzrādījusi šajā pašā laikposmā.”

7 Saistībā ar vienotas aplikšanas ar nodokļiem sistēmu VNK 223.A pantā ir paredzēts:

“Sabiedrība var sevi padarīt par tās uzņēmumu ienākuma nodokļa vienīgo maksātāju, kas ir piemērojams visiem grupas ienākumiem, kuru veido pati šī sabiedrība un sabiedrības, kurās tai nepārtaukti pārskata gada laikā tieši vai netieši ar grupas sabiedrību starpniecību pieder vismaz 95 % no kapitāla [..].

[..]

Grupas daļībnieces var būt tikai sabiedrības, kuras ir devušas savu piekrišanu un kuru ienākumiem uzņēmumu ienākuma nodoklis ir piemērojams atbilstoši vispārējā tiesību nosacījumiem [..].”

8 VNK 223.B pantā ir paredzēts:

“Kopējās ienākumus nosaka mētesuzņēmums, matemātiski saskaitot visu grupas sabiedrību darbības ienākumus, kas noteikti saskaņā ar vispārējā tiesību nosacījumiem [..].

Attiecībā uz to ienākumu noteikšanu, kas ir gēti pārskata gados, kuri sēkušies pirms 1993. gada 1. janvāra vai noslēgušies pēc 1998. gada 31. decembra, kopējie ienākumi tiek samazināti par to izdevumu un izmaksu proporciju, ko kāda grupas sabiedrība ir iekēvusi savos ienākumos saistībā ar daļību citas grupas sabiedrības kapitālā [..].

[..]”

Pamatlieta un prejudiciālais jautājums

9 Prasītāja ir grupas, kas tiek vienoti aplikta ar nodokļiem saskaņā ar VNK 223.A pantu, mētesuzņēmums. *Steria*, kas ir uzņēmums – šīs grupas daļībnieks, pašai pieder daļība vairāk nekā 95 % apmērā gan Francijā, gan arī citās daļībvalstīs reģistrētos meitasuzņēmumos. Piemērojot VNK 216. pantu, dividendes, ko *Steria* ir saņēmusi no saviem citās daļībvalstīs reģistrētajiem meitasuzņēmumiem, izēmot izdevumu un izmaksu proporciju, kas ir paušļi noteikta 5 % apmērā no saēmo to dividenžu neto summas (turpmāk tekstā – “izdevumu un izmaksu proporcija”) un kas atbilst mētesuzņēmuma saistībā ar daļību šīs dividendes izmaksājošajam meitasuzņēmumam veiktajiem izdevumiem un izmaksām, tika atskaitīti no tās kopējās tēršas peļņas.

10 Pēc tam, kad prasītāja pamatlieta uz šo pamata bija pēc pašas iniciatīvas samaksājusi uzņēmumu ienākuma nodokli un ar šo nodokli saistītas papildsummas, tā attiecībā uz

2005.–2008. gadu l?dza atmaks?t izdevumu un izmaksu proporcijai atbilstošo š? nodok?a da?u. Savu l?gumu t? pamatoja ar sp?k? esoš? valsts regul?juma nesader?bu ar EKL 43. pantu (tagad – LESD 49. pants). T? šaj? zi?? nor?d?ja uz vienl?dz?gas attieksmes neesam?bu starp grupas, kas tiek vienoti aplikta ar nodok?iem, m?tesuz??muma sa?emamaj?m dividend?m atkar?b? no t?, vai dividenžu avots ir uz??mumi, kuri paši ir š?s grupas dal?bnieki, kas noz?m?, ka tiem ir j?b?t re?istr?tiem Francij?, vai ar? cit?s dal?bvalst?s re?istr?ti meitasuz??mumi. Tikai pirmaj? min?taj? situ?cij?, iev?rojot m?tesuz??muma pe??? atk?rtoti iek?aut?s izdevumu un izmaksu proporcijas VNK 223.B panta piem?rošanas rezult?t? veikto neitraliz?ciju, dividendes ir piln?b? atbr?votas no uz??mumu ien?kuma nodok?a.

11 T? k? nodok?u administr?cija pras?t?jas pamatliet? l?gumu neapmierin?ja, p?d?j? min?t? iesniedza pras?bu *Tribunal administratif de Montreuil* [Monreijas Administrat?vaj? ties?]. P?c š?s pras?bas noraid?šanas ar 2012. gada 4. oktobra spriedumu pras?t?ja pamatliet? par šo p?d?jo min?to spriedumu iesniedza apel?cijas s?dz?bu *Cour administrative d’appel de Versailles* [Versa?as Administrat?vaj? apel?cijas ties?].

12 Iesniedz?jtiesa atg?dina, ka Tiesa sav? spriedum? *X Holding* (C?337/08, EU:C:2010:89) ir nospriedusi, ka ar LESD 49. un 54. pantu nav aizliegts dal?bvalsts regul?jums, atbilstoši kuram m?tesuz??mumam ir pieš?irta iesp?ja veidot aplikšanas ar nodok?iem vien?bu ar savu meitasuz??mumu rezidentu, bet š?du vien?bu nav ?auts veidot ar meitasuz??mumu nerezidentu, jo p?d?j? min?t? pe??a nav pak?auta š?s dal?bvalsts nodok?u ties?b?m. Tom?r iesniedz?jtiesa uzskata, ka min?taj? spriedum? neesot tikusi izskat?ta visu grupai, kas tiek vienoti aplikta ar nodok?iem, piederošo uz??mumu paredz?to priekšroc?bu atbilst?ba Savien?bas ties?b?m.

13 Š?dos apst?k?os *Cour administrative d’appel de Versailles* nol?ma aptur?t tiesved?bu un uzdot Tiesai š?du prejudici?lu jaut?jumu:

“Vai EKL 43. pants, tagad – LESD 49. pants, kas attiecas uz br?v?bu veikt uz??m?jdarb?bu, ir j?interpret? t?d?j?di, ka ar to netiek pie?auts, ka ties?bu aktos par Francijas vienotas aplikšanas ar nodok?iem sist?mu grupas m?tesuz??mumam tiek pieš?irtas ties?bas piem?rot neitraliz?ciju attiec?b? uz atk?rtoti iek?auto izdevumu un izmaksu proporciju, kas pauš?li noteikta 5 % apm?r? no t?du dividenžu neto summas, ko šis m?tesuz??mums ir sa??mis vien?gi no vienotas aplikšanas ar nodok?iem sist?m? iesaist?tajiem uz??mumiem rezidentiem, savuk?rt šim m?tesuz??mumam atbilstoši min?tajiem ties?bu aktiem š?du ties?bu nav attiec?b? uz dividend?m, ko tam izmaks? cit? dal?bvalst? esoši meitasuz??mumi, uz kuriem, ja tie b?tu bijuši rezidenti, objekt?vi – p?c to izv?les – attiektos vienotas aplikšanas ar nodok?iem sist?mas piem?rošana?”

Par prejudici?lo jaut?jumu

14 LESD 49. pant? ir paredz?ta br?v?bas veikt uz??m?jdarb?bu ierobežojumu atcelšana. T?d??, lai ar? atbilstoši LESD ties?bu normu par br?v?bu veikt uz??m?jdarb?bu redakcijai to m?r?is ir nodrošin?t uz?emošaj? dal?bvalst? t?du pašu attieksmi k? pret š?s dal?bvalsts pilso?iem, taj?s ir ar? aizliegts izcelsmes dal?bvalstij rad?t š??rš?us k?dam savam pilsonim vai sabiedr?bai, kas dibin?ta saska?? ar t?s ties?bu aktiem, veikt uz??m?jdarb?bu cit? dal?bvalst? (spriedums X, C?686/13, EU:C:2015:375, 27. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

15 No Tiesas judikat?ras izriet, ka š??rš?i br?v?bai veikt uz??m?jdarb?bu tiek likti tad, ja atbilstoši dal?bvalsts ties?bu aktiem sabiedr?bai rezidentei, kurai pieder meitasuz??mums vai past?v?gais uz??mums cit? dal?bvalst?, tiek piem?rots cit?ds, neizdev?g?ks nodok?u rež?ms sal?dzin?jum? ar sabiedr?bu rezidenti, kurai pieder past?v?gs uz??mums vai meitasuz??mums pirmaj? min?taj? dal?bvalst? (skat. spriedumu *Nordea Bank Danmark*, C?48/13, EU:C:2014:2087, 19. punkts un taj? min?t? judikat?ra).

16 Saska?? ar pamatliet? apl?kojamo regul?jumu dividendes, ko m?tesuz??mums sa?em no sava meitasuz??muma, neatkar?gi no t?, vai tas ir rezidents vai nerezidents, tiek atskait?tas no m?tesuz??muma neto pe??as, iz?emot izmaksu un izdevumu proporciju. Izdevumi un izmaksas, kas ir saist?ti ar dal?bu, kura ir no nodok?a atbr?votu dividenžu avots, ir uzskat?mi par neatskait?miem no m?tesuz??muma pe??as.

17 Tom?r š?s izdevumu un izmaksu proporcijas atk?rtota iek?aušana m?tesuz??muma pe??? tiek neitraliz?ta par labu grupai, kas tiek vienoti aplikta ar nodok?iem, pieder?gam m?tesuz??mumam VNK 223.A panta izpratn?, ta?u tas ir piem?rojams tikai dividend?m, ko izmaks? šai grupai piederošie meitasuz??mumi.

18 T?tad no t?da dal?bvalsts regul?juma, k?ds tiek apl?kots pamatliet?, izriet, ka dividendes, kuras sa?em grupai, kas tiek vienoti aplikta ar nodok?iem, pieder?gs m?tesuz??mums rezidents un kuras ir izmaks?juši tai pašai vienotas aplikšanas ar nodok?iem grupai pieder?gi š? m?tesuz??muma meitasuz??mumi, ir piln?b? atskait?mas no š? m?tesuz??muma neto pe??as un t?tad – piln?b? atbr?vojamas no š?s dal?bvalsts uz??mumu ien?kuma nodok?a, lai gan dividendes, ko min?tais m?tesuz??mums sa?em no meitasuz??mumiem, kas nav pieder?gi tai pašai vienotas aplikšanas ar nodok?iem grupai, no š? nodok?a ir atbr?votas tikai da??ji, jo š? paša m?tesuz??muma pe??? tiek no jauna iek?auta izdevumu un izmaksu proporcija.

19 T? k? atbilstoši š?dam regul?jumam grupas, kas tiek vienoti aplikta ar nodok?iem, dal?bnieki var b?t tikai uz??mumi rezidenti, pamatliet? apl?kojam? nodok?u priekšroc?ba ir paredz?ta tikai attiec?b? uz valsts izcelsmes dividend?m.

20 Š?das priekšroc?bas izsl?gšana attiec?b? uz m?tesuz??mumu, kuram ir cit? dal?bvalst? re?istr?ts meitasuz??mums, padara maz?k pievilc?gu š? m?tesuz??muma tam piem?toš?s br?v?bas veikt uz??m?jdarb?bu izmantošanu, atturot to no meitasuz??mumu cit?s dal?bvalst?s izveidošanas.

21 Lai š? atš?ir?g? attieksme b?tu sader?ga ar LESD ties?bu norm?m par br?v?bu veikt uz??m?jdarb?bu, tai ir j?attiecas uz situ?cij?m, kuras nav objekt?vi sal?dzin?mas, vai ar? tai ir j?b?t pamatoti ar k?du prim?ru visp?r?jo interešu apsv?rumu (skat. spriedumu *X Holding*, C?337/08, EU:C:2010:89, 20. punkts).

22 Ta?u apst?klis, ka dividendes, ko sa?em no nodok?a piln?b? atbr?votais m?tesuz??mums, n?k no meitasuz??mumiem – t?das grupas, kas tiek vienoti aplikta ar nodok?iem, – dal?bniekiem, kurai pieder ar? attiec?gais m?tesuz??mums, nav uzskat?ms par objekt?vu atš?ir?bu starp m?tesuz??mumu situ?cij?m, kas attaisnotu konstat?to atš?ir?go attieksmi (šaj? zi?? skat. spriedumus *Papillon*, C?418/07, EU:C:2008:659, 23.–30. punkts; *X Holding*, C?337/08, EU:C:2010:89, 21.–24. punkts, un *SCA Group Holding u.c.*, no C?39/13 l?dz C?41/13, EU:C:2014:1758, 29.–31. punkts). Run?jot par t?du regul?jumu, k?ds tiek apl?kots pamatliet?, ar kuru izdevumu un izmaksu proporcijas, kas tiek atk?rtoti iek?auta m?tesuz??muma pe???, neitraliz?cijas ce?? ir paredz?ts sa?emto dividenžu piln?gs atbr?vojums no nodok?a, grupai, kas tiek vienoti aplikta ar nodok?iem, pieder?gu uz??mumu situ?cija ir sal?dzin?ma ar š?dai grupai nepieder?gu uz??mumu situ?ciju, jo abos gad?jumos, pirmk?rt, m?tesuz??mums uz?emas

izdevumus un izmaksas saistībā ar to, dalību savā meitasuzņēmumā un, otrārt, meitasuzņēmuma gūtā peļņai, no kuras izriet izmaksātās dividendes, principā ir iespējams piemērot ekonomiski dubultu vai vairākkārtēju nodokļa uzlikšanu (šajā ziņā skat. spriedumus *Haribo Lakritzen Hans Riegel* un *Österreichische Salinen*, C-436/08 un C-437/08, EU:C:2011:61, 113. punkts, kā arī *Santander Asset Management SGIIC* u.c., no C-338/11 līdz C-347/11, EU:C:2012:286, 42. punkts).

23 Līdz ar to ir jāpārbauda, vai tūdu atšņirģu attieksmi, kāda ir novērojama pamatlieta, attaisno primārs vispārējo interešu iemesls.

24 Francijas, Nēderlandes un Apvienotās Karalistes valdības norāda, ka izdevumu un izmaksu proporcijas atkārtotas iekāušanas neitralizācija esot elements, kas ir nesaraujami saistīts ar vienotās aplikšanas ar nodokļiem sistēmu, kuru attaisnojot nepieciešama saglabāt kompetenēu sadalģjumu starp dalģbvalstģm aplikšanas ar nodokļiem jomā.

25 Šajā ziņā ir jāatģdina, ka spriedumā *X Holding* (C-337/08, EU:C:2010:89, 18. un 43. punkts) Tiesa, vispirms atģdinģjusi, ka vienotas aplikšanas ar nodokļiem sistēma tostarp ģauj uzģģmumu, kuri ir iekāuti aplikšanas ar nodokļiem vienģbģ, peģģu un zaudģjumus konsolidģt mģtesuzģģmuma lģmenģ un grupas iekģienģ veiktajiem darģjumiem saglabģt fiskāli neutrālu raksturu, ir nospriedusi, ka ar Lģguma tiesģbu normģm par brģvģbu veikt uzģģmģjdarģbu nav aizliegts dalģbvalsts regulģjums, atbilstošģi kuram mģtesuzģģmumam ir piešģirta iespģja veidot aplikšanas ar nodokļiem vienģbu ar savu meitasuzģģmumu rezidentu, bet šģdu vienģbu nav ģauts veidot ar meitasuzģģmumu nerezidentu, jo uz pģdģģģ minģtģ peģģu neattiecas šģs dalģbvalsts nodokģu tiesģbas.

26 Tiesa ir uzskatģjusi, ka uzģģmumu nerezidentu izslģģšana no šģdas sistģmas ir pamatota, ievģrojot vajadzģbu saglabģt lģdzsvarotu kompetenēu sadalģjumu starp dalģbvalstģm aplikšanas ar nodokļiem jomā. Tģ kģ mģtesuzģģmums var pģc saviem ieskatiem izlemt veidot aplikšanas ar nodokļiem vienģbu ar savu meitasuzģģmumu un brģvi likvidģt šģ vienģbu katrģ attiecģģģģ gadģ, iespģja minģtajģ vienģbģ iekāut meitasuzģģmumu nerezidentu nozģmģtu, ka mģtesuzģģmums varģtu brģvi izvģģģties šģ meitasuzģģmuma zaudģjumiem piemģrojamo nodokģu reģģmu un šģ zaudģjumu aplikšanas ar nodokļiem vietu (spriedums *X Holding*, C-337/08, EU:C:2010:89, 31.–33. punkts).

27 Tomģr no sprieduma *X Holding* (C-337/08, EU:C:2010:89) nevar tikt secinģts, ka ikviena atšņirģģa attieksme pret uzģģmumiem, kas ir piederģģi grupai, kura tiek vienoti aplikta ar nodokļiem, no vienas puses, un uzģģmumiem, kuri šģdai grupai nav piederģģi, no otras puses, bģtu saderģģa ar LESD 49. pantu. Minģtajģ spriedumā Tiesa ir tikai pģrģbaudģjusi rezidences nosacģjumu kģ pieejas vienotas aplikšanas ar nodokļiem sistģmai nosacģjumu un ir nospriedusi, ka šģs nosacģjums ir pamatots, ģemot vģrģ faktu, ka šģda sistģma ģauj nodot zaudģjumus grupas, kas tiek vienoti aplikta ar nodokļiem, ietvaros.

28 Attiecģbģ uz citģm nodokģu priekģrocģbģm, nevis zaudģjumu nodoģšanu grupas, kas tiek vienoti aplikta ar nodokļiem, ietvaros turpmģk, kģ ģenerģladvokģte ir norģdģģjusi savu secinģģjumu 34. punktģ, atseviģģģi ir jāizskata jautģjums, vai dalģbvalsts šģs priekģrocģbas var paredģģt tikai uzģģmumiem, kuri ir grupas, kas tiek vienoti aplikta ar nodokļiem, dalģbnieki, un tģģad izslģģģt šģs uzģģmumus pģrģbeģģu situģģģģs.

29 Tomēr tādā atšķirīgā attieksmē, kāda tiek aplūkota pamatlietā, nevar tikt attaisnota ar līdzsvarotu kompetenču sadalījumu starp dalībvalstīm aplikšanas ar nodokļiem jomā. Šī atšķirīgā attieksmē attiecas tikai uz ienākšajām dividendēm, ko saņem mēsuzņēmumi rezidenti, tātad ka runa ir tikai par vienas un tās pašas dalībvalsts fiskālo suverenitāti (šajā ziņā skat. spriedumu *Papillon*, C-418/07, EU:C:2008:659, 39. un 40. punkts).

30 Francijas, Vācijas un Apvienotās Karalistes valdības tādā pat norādā uz nepieciešamību aizsargāt pamatlietā aplūkojamās nodokļu sistēmas saskaņotību.

31 Lai uz šādu pamatojumu balstīts arguments būtu atbalstīts, ir jāpierāda, ka pastāv tieša saikne starp attiecīgo nodokļu priekšrocību un šīs priekšrocības kompensāšanu ar konkrētu nodokļu atvilkumu, turklāt, izvērtējot šīs saiknes tiešo raksturu, ir jāņem vērā attiecīgā tiesiskā regulējuma mērķis (spriedums *Bouanich*, C-375/12, EU:C:2014:138, 69. punkts un tajā minētā judikatūra).

32 Šajā ziņā Francijas valdība ir norādījusi, ka pamatlietā aplūkojamā nodokļu priekšrocība atbilstot mērķim grupu, ko veido mēsuzņēmums un tās meitasuzņēmumi, pielīdzināt vienam uzņēmumam ar vairākiem nodibinājumiem.

33 Šāda pielīdzināšana katrā ziņā nozīmē, ka grupas, kas tiek vienoti aplikta ar nodokļiem, vadošā mēsuzņēmuma dalība tās meitasuzņēmumu kapitālā nebūtu jāņem vērā, kas nozīmē, ka dažādi darījumi grupas ietvaros nodokļu ziņā būtu uzskatāmi par neesošiem. Spriedumā *Papillon* (C-418/07, EU:C:2008:659, 50. punkts) Tiesa ir pieņēmusi, ka vienotās aplikšanas ar nodokļiem sistēmā var pastāvēt tieša saikne starp uzņēmumiem, kuri ir grupas, kas tiek vienoti aplikta ar nodokļiem, dalībnieki, piešķirtu nodokļu priekšrocību un negatīvām nodokļu sekām, kas izriet no minētās grupas iekšējo darījumu neitralizācijas. Lietā, kurā ir ticis pieņemts šis spriedums, to, ka mēsuzņēmums bija nekavējoties ģimī vērā tās meitasuzņēmuma ciestos zaudējumus, kompensēja apstākļos, ka grupas, kas tiek vienoti aplikta ar nodokļiem, kontekstā netika ņemta vērā pirmā minētā uzņēmuma dalības otrajā minētajā uzņēmumā esamība, kādā mēsuzņēmumam nebija iespējams veidot uzkrājumus tādās tās dalības meitasuzņēmumā vērābas samazināšanas gadījumam, kas rada zaudējumus (skat. spriedumus *Papillon*, C-418/07, EU:C:2008:659, 48. punkts, un *SCA Group Holding u.c.*, no C-39/13 līdz C-41/13, EU:C:2014:1758, 34. un 35. punkts).

34 Tomēr pretēji apstākļiem, kādi pastāvja lietā, kurā ir ticis pieņemts spriedums *Papillon* (C-418/07, EU:C:2008:659), starp pamatlietā aplūkojamo nodokļu priekšrocību un neizdevīgajām nodokļu sekām, kas izriet no grupas iekšējo darījumu neitralizācijas, nav bijis iespējams konstatēt nekādu tiešu saikni šā sprieduma 31. punktā minētās judikatūras izpratnē.

35 Pat ja, kā to norādā Francijas valdība, izdevumu un izmaksu proporcijas atkārtots iekāušā neitralizācija izriet no grupas, ko veido mēsuzņēmums un tās meitasuzņēmumi, pielīdzināšanas vienam uzņēmumam ar vairākiem nodibinājumiem, šā neitralizācija grupas, kura tiek vienoti aplikta ar nodokļiem, vadošajam mēsuzņēmumam nerada nekādas neizdevīgas nodokļu sekas, bet, tieši pretēji, kā izriet no šā sprieduma 17.–19. punkta, piešķir tam pamatlietā aplūkojamo nodokļu priekšrocību.

36 Tādā arguments attiecībā uz nepieciešamību aizsargāt pamatlietā aplūkojamās nodokļu sistēmas saskaņotību nevar tikt atbalstīts.

37 Visbeidzot, Francijas un Vācijas valdības tādā pat norādā, ka pamatlietā aplūkojamā nodokļu priekšrocība esot atbilstoša Direktīvas 90/435 4. panta 2. punktam, saskaņā ar kuru katrā dalībvalsts saglabā izvēles tiesības paredzēt, ka no mēsuzņēmuma pelnā, kam uzliek nodokli,

nav atskaitīmi maksājumi, kas attiecas uz mētesuzņēmuma dalību meitasuzņēmumā. Ar VNK 216. pantu tiekot īstenota šī iespēja.

38 Ar šai argumentācijai nevar piekrist.

39 No pastāvīgās judikatūras izriet, ka iespēja, kas dalībvalstīm paredzēta Direktīvas 90/435 4. panta 2. punktā, var tikt izmantota, tikai ievērojot Līguma pamatnoteikumus, šajā gadījumā – LESD 49. pantu (skat. spriedumus *Bosal*, C-168/01, EU:C:2003:479, 26. punkts; *Keller Holding*, C-471/04, EU:C:2006:143, 45. punkts, kā arī *Test Claimants in the FII Group Litigation*, C-446/04, EU:C:2006:774, 46. punkts).

40 No visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka uz uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka LESD 49. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to netiek pieļauti dalībvalsts tiesību akti par vienotas aplikšanas ar nodokļiem sistēmu, saskaņā ar kuru mētesuzņēmums, kas izmanto šo sistēmu, ir tiesīgs piemērot neitralizāciju attiecībā uz izdevumu un izmaksu proporcijas atgrābtu iekaušanu, kas paušli noteikta 5 % apmērā no tādū dividendžu neto summas, ko šis mētesuzņēmums ir saņēmis no vienotās aplikšanas ar nodokļiem sistēmā iesaistītajiem uzņēmumiem rezidentiem, savukārt šim mētesuzņēmumam atbilstoši minētajiem tiesību aktiem nav tiesību uz šādu neitralizāciju attiecībā uz dividendēm, ko tam izmaksā tē meitasuzņēmumi, kuri atrodas citā dalībvalstī, uz kuriem, ja tie būtu bijuši rezidenti, objektīvi – pēc to izvēles – attiektos vienotas aplikšanas ar nodokļiem sistēmas piemērošana.

Par tiesīšanu izdevumiem

41 Attiecībā uz lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tē lemj par tiesīšanu izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēti lietas dalībnieku izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (otrā palātā) nospriež:

LESD 49. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to netiek pieļauti dalībvalsts tiesību akti par vienotas aplikšanas ar nodokļiem sistēmu, saskaņā ar kuru mētesuzņēmums, kas izmanto šo sistēmu, ir tiesīgs piemērot neitralizāciju attiecībā uz izdevumu un izmaksu proporcijas atgrābtu iekaušanu, kas paušli noteikta 5 % apmērā no tādū dividendžu neto summas, ko šis mētesuzņēmums ir saņēmis no vienotās aplikšanas ar nodokļiem sistēmā iesaistītajiem uzņēmumiem rezidentiem, savukārt šim mētesuzņēmumam atbilstoši minētajiem tiesību aktiem nav tiesību uz šādu neitralizāciju attiecībā uz dividendēm, ko tam izmaksā tē meitasuzņēmumi, kuri atrodas citā dalībvalstī, uz kuriem, ja tie būtu bijuši rezidenti, objektīvi – pēc to izvēles – attiektos vienotās aplikšanas ar nodokļiem sistēmas piemērošana.

[Paraksti]

* Tiesvedības valoda – franču.